

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano bres pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnost je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnost naj se blagovoljno pošiljati narodnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Badenijev položaj.

Včeraj in v torek sta se rešili dve, za eksistenco Badenijevega ministerstva velevažni vprašanji: občinski svet dunajski je volil novega župana, po-slanska zbornica pa je končala razpravo o volilni reformi.

Vsakomur je jasno, da bi bilo ministerstvo izgubljeno, ako bi se jedno iz teh vprašanj ne bilo rešilo ugodno. Kdor pa iz tega, ker je vse tako gladko izteklo, sklepa, da je položaj grofa Badenija sedaj posebno ugoden, se najbrž moti.

Ministerski predsednik nikakor ni v položaju kapitana, kateri se je iz velikega viharja sredi morja srečno rešil v varni pristan. Prišel je pač v pristan, a ladja njegova je poškodovana, tako da se lahko hkrati potopi.

Takov je vsaj utis, kateri dobri trezen opozovalce glede položaja Badenijevega ministerstva. Iz parlamentarnih razmer, iz ugibanja v klubih in iz pisave s političnimi krogi v zvezi stoječih listov se v naši državi seveda še ne dobi jasen pregled cele politične situacije, zakaj ta je največ odvisna od nazorov v ministerskih palačah, tako v cisilitvanskih kakor v ogerskih, potem od nazorov v ministerstvu unanjih del, sosebno pa od nazorov dvornih, vojaških in velearistokratičnih krogov. Samo kdor bi vedel za te nazore, bi mogel uganiti, kaj se zgoditi, a redki so tisti, kateri jih poznajo, primeri se celo, da sam ministerski predsednik ni o njih obveščen.

Sodeč po parlamentarnih razmerah in govoricah v političnih krogih se mora reči, da je Badenijev položaj dosti neugoden in da je to posledica Badenijega konflikta z dr. Luegerjem.

Glede vojske mej grofom Badenijem in protisemiti si misli Badeni, kar je reklo neki vojskovedja izza časa velikih vojska za špansko krono: „Četudi nisem zmagal, vsaj premagan nisem bil“. Badeni je zadovoljen, drugi faktorji pa niso.

Rešitev dunajskega vprašanja je Badenijev ugled oškodila in otežkotila njegovo pozicijo pravznatno. Ministerski predsednik je storil veliko hibo, da ni svojemu predniku prepustil potrditve dr.

Listek.

Bankirjeva hči.

(Povest, spisal Dragoš.)

(Dalje.)

IV.

Nisem se mudil po tem dogodku dolgo na halu. Kmalu sedel sem zopet v čolnu in se peljal proti domu, srečnejši od najsrečnejšega človeka na svetu.

Doma sem slonel dolgo še pri oknu in gledal v hladno noč. Spanec je bežal od mene, duh moj se je mudil pod razsvetljenimi okni bankirjeve palače. Stoprav proti dnevu sklenile so se trepalke in spanec mi je objel dušo. Sanjal sem strašne — sanje.

Videl sem na visoki gori vrhu strme pečine nebeško devo v zlatem žaru in v beli, kakor oblak zgibajoči se obleki. Gledal sem jo izpod pečine in zaklical ji: „Elvira, ti si, ali smem k tebi?“ Ona me milo pogleda. Jaz sem plezal po skalni pečini, da so mi krvavele roke, nisem imel še daleč do nje, kar se mi vtrga skala in jaz se zgrudim v globino. V tem trenotju sem se prebudil.

Solnce je ravno prisijalo v sobo. Skočil sem urno s postelje in se napravil, da bi šel v vojašnico.

Luegerja. Badeni ni potrdil Luegerja, da priveže levico nase in da ž njo še pred razpustom poslanske zbornice dožene volilno in davčno reformo ter pogodbo z Ogersko. Levičarji so sicer zatrjevali, da jim je vse jedno, če je župan Lueger ali kdo drugi, toda Badeni je vedel, da temu ni tako, in da je uganil njih mišljenje, o tem se je prepričal zdaj.

Lueger sicer ni župan, a premagan tudi ni in zato rohne Levičarji v divjem srdu proti Badeniju, rohne sicer v klubu in za kulismi, ali da njih jeza ni samo navidezna, svedočijo težkote, katere delajo vlasti, kjer morejo.

Levičarji trde, da jih je grof Badeni prevaril. Pravijo, da bi bil moral ministerski predsednik jim reči: Razpust dunajskega občinskega sveta je nemogoč, ker bi protisemitje še sijajnejše zmagali nego so zdaj. Poražena bi bila levica, poražena vlada in deloma kronska. Mogoči sta samo dve eventualnosti: ali potrditi Luegerja, ali pa posredovanjem najvišje avtoritete izposlovati njega prostovoljno resignacijo. V tem slučaju pa, ker je resignacija prostovoljna, se mora dati Luegerju neko zadoščenje, in najmanj, kar se more zgoditi, je to, da kronska prizna njegov patriotizem in njegovo sposobnost.

Jeza nemške levice je opravičena. Levica je požrtvovalno podpirala Badenija in mu ni delala nikakih sitnosti, zato pa ni bilo lojalno, da je ministerski predsednik o svoji nameri ni obvestil, da se je za njenim hrbitom pobotal z Luegerjem. Ministerski predsednik sicer tudi nobenemu ministru ni nič povedal o svoji nameri in ti so bili prav tako presenečeni, kakor katerikoli Levičar, ko so izvedeli za Luegerjevo avdijencijo pri cesarju, a ker sodijo, da spada ta stvar v resort ministra notranjih del, zato molče.

Levica je grofu Badeniju, da se izrazimo nekoliko banalno a pregnantno, pokazala zobe. Pri razpravi o volilni reformi ni postopala vselej tako, kakor je vlasti všeč. Mnogo Levičarjev je demonstrativno glasovalo za direktne volitve, Levičarji so odločili, da je bila vzprejeta tajnost volitev, kar je vlasti in poljske poslanke sila neugodno zadelo.

Moj strežaj je stopil v sobo in mi podal list, naznanjajoč mi, da ga je na vse zgodaj prinesel neznan služnik, proseč, da se list takoj odda gospodu potročniku.

Hlastno ga pograbim, sluteč že, da je od nje. Preberem ga. Bil je od nje. Glasil se je:

„Prosim Vas, pridite danes zvečer o poludesetih pod palačo bankirja Spongia. Prosim Vas, pridite gotovo. — Elvira.“

Tako kratko pisemce, ali vendar bilo je za me tolicega pomena. Prebral sem ga jedenkrat, dvakrat, zopet in zopet, ali vsikdar mi je bilo tako novo, verjeti skoro nisem mogel očem. Ljubi me, šumelo mi je v glavi, ljubi me, in jaz jo ljubim. Kaj hočem še več.

Komaj sem čakal večera. Dolg mi je bil dan, kakor cela večnost, mislil sem, da je solnce vstavilo se na svojem potu, zavidajoč mi zaželeni sestanek z Elviro. Slednjič utorilo je vendar zlato solnce v morski gladini, in nad mesto ulegel se je hladni mrak. Skočil sem v čoln, moj stari veslar je odrnil od brega. Dospela sva na mesto pod palačo. Okna so bila razsvitljena. Ali na bregu ni bilo še nikogar. Nestropno sedel sem v čolnu.

Kmalu se prikažeta dve temni postavi, ki jo vbereta niz dol po stopnicah k ladji. Srce mi je utripalo.

Ladjiča se zaziblje na valovih in se jame po-

še več! Poslali so jednega svojih voditeljev k Badeniju in mu sporočili željo, naj koj po zasedanju delegacij razpusti poslansko zbornico in razpiše nove volitve. Badeni je bil silno presenečen, a ker je jako oblasten in samosvest, je željo Levičarjev kratko malo odklonil in porogljivo vprašal, hočajo li Levičarji preprečiti tisto davčno reformo, kateri je Plener žrtvoval svojo ministersko eksistenco. Dotični Levičarski vodja mu je reklo, da levica davčni reformi sicer ne bo delala ovir, da pa tudi tistim ne, kateri jo bodo skušali strmoglavit. Badeni sili še vedno, naj se postavi davčna reforma na razpravo, ali upanja ni dosti, da jo dožene, dasi bi nujno potreboval kakega uspeha, kateri bi utrdil njegovo pozicijo.

Levica je najštevilnejša stranka in kadar se je zadnjič uprla kaki vladni želji, vselej je nanesel slučaj, da so se zbrali krog nje tudi nemški nacionalci, protisemitje in pristaši drugih oposicionarnih strank, katera koalicija je grofu Badeniju skrajno neljuba.

Izvestni krogi se trudijo isolirati levico kolikor je mogoče. To je potrdila tudi „Neue Fr. Presse“, katera je te dni javila, da se skrivaj dela za obnovitev železnega obroča.

Parlamentarni položaj grofa Baodnija torej ni posebno ugoden. Levica ima moč, da prepreči mnogo njegovih namer in vse kaže, da se razpusti drž. zbor kmalu po zasedanju delegacij, zakaj s to zbornico in zoper Levičarje je težko vladati. Pri novih volitvah izgubi levica sicer precej mandatov, a vsled Schmerlingove volilne geometrije jej je še vedno zagotovljeno lepo število mandatov in bodo tudi v bodoči zbornici mogla vlasti delati mnogo zaprek in ovir.

Toda parlamentarne težave, s katerimi se je boriti grofu Badeniju, niso jedine, ki mu grene življenje. Tudi v Budimpešti nima več priateljev. Še tiste, katere je imel pred 14 dnevi, je izgubil, deloma zaradi načina pri pogajanjih glede pogodbe z Ogersko, deloma zaradi svojega preponderantnega nastopanja, največ pa zaradi Luegerja. Madjarski

časi pomikati po kanalu navzgor. Moj veslar pritišne vesla in zavije prav tik pisane gondole. Obe se oplazita in jaz pogledam živo v pisano ladjico: Sedela je v njej Elvira, tesno zavita v plašč.

„Elvira,“ zakličem jaz. Ona se ozre in strese.

„Odstranite se, sledite mi od daleč,“ šepne mi tigo.

Pisana ladjica je zletela naprej po morski gladini, in jaz sem mojemu veslarju velel, naj vesla v gotovi oddaljenosti od nje.

Pripeljali smo se venkaj iz mesta, kamor je le malokdo privozil. Ladjiča se astavi in jaz se ji bližam.

„Stopite v ladjico,“ veli mi Elvira, kazoč mi prostor sebi nasproti. Vstopil sem in zapovedal gondolijeru, naj me čaka.

„Ah, tako težko sem že čakala,“ začela je Elvira, „da se snidem z vami, tako težko, vi ne veste. Govorila sem samo jedenkrat z vami, ali ne morem prestati več brez vas. Vi niste Italijan. Doma ste gotovo daleč od tukaj. Povejte mi kaj o svoji domovini. Tako mladi ste še in morate biti v tujini.“

„Solnce sreče prisijalo mi je v tujini, drugo solnce. Srce mi je krvavelo, ko sem zapuščal daleč onostran morja svojo staro mamico in ljubljeno sestro. Še jedenkrat obiskal sem belo rojstveno hišico pod zelenim holmom, kjer sem prežil zlato

vladni krogi izražajo že svoj dvom, bo li mogoče z Badenijem dognati pogodbo, in to je slabo znamenje.

Govori se nadalje, da tudi izvestni vojaški, aristokratični in dvorni krogi niso prav zadovoljni z načinom, na kateri se je Badeni znebil Luegerja. Ti krogi sodijo, da je Badeni postopal jako nepreudarno, ko se je zapletel v boj z Luegerjem in so tudi nezadovoljni z rešitvijo, ker je ta rešitev vladno avtoritetu zelo oškodila. Naučni minister baron Gautsch ve vse to prav dobro in je — zadovoljen. Ni čuda!

Badenijeva naloga je sila težavna. Rešiti mu je nekaj najtežavnejših vprašanj, a polčaj njegov ni tak, da bi se danes kakor še pred tremi tedni moglo določno in z gotovostjo reči: Badeni jih reši.

V Ljubljani, 7. maja.

Volilna reforma. Povedali smo že, da se je vzprejel predlog, da se v peti kuriji vpeljejo tajne volitve poslancev, propal je pa predlog, da bi se tudi volilni možje tajno volili. Za javne volitve poslancev so glasovali poslanci grof Alfred Coronini, dr. Ferjančič, dr. Gregorčič, dr. Gregorec, Klun, Kušar, Pfeifer, Povše in Spinčič, za tajno volitev poslancev glasovala sta jedina slovenska poslanca Koblar in Nabergoj; Vošnjaka in dr. Laginje pa ni bilo na Dunaju. Za tajne volitve volilnih mož glasoval je jedini Slovenec Koblar, Nabergoj se je glasovanja vzdržal; proti so glasovali tisti slovenski poslanci, ki so glasovali za javno volitev poslancev. Mlačehov je manjkoval devetnajst pri glasovanju. Česmir, Lang, Spindler in Schwarz so glasovali za tajne volitve poslancev, glasovanju o tajni volitvi volilnih mož so se pa odtegnili.

Prvi maj na Dunaju. Kakor se je pojasnilo, je bilo povod pretepotom v Pratru sovraštvo mej krščanskimi in socijalno-demokratičnimi delavci. Tudi več krščanskih delavcev ni delalo dne 1. maja, če tudi očitno niso tega nikjer naznani. Zbrali so se v gostilni gospe Svobode, katera pri socialistih ni priljubljena, ker noče dajati prostorov za socialistična zborovanja. Socialisti trdijo, da so krščansko-socijalni delavci hoteli socialistne s tem izizzivati, da so se zbrali v omenjeni gostilni. Bodí kakor koli. Socialistični delavci so udrli v gostilnico, da s silo goste spode iz nje. Tako se je začel izgred. Seveda je pozneje vmes posegla policija. To bi se zgodilo povsod. Socialisti bi pa sedaj radi glavno krivdo zvrnili na policijo.

1. maj. Ne le na Dunaju, temveč tudi na Ogerskem so bili nemiri dne 1. maja. V Steinbruchu blizu Budimpešte so bili veliki neredi. Red so delali vojaki. Jeden delavec je mrtev, okoli 30 pa težko ranjenih. Posebno je pa pomenljivo, da je ogerski korrespondenčni biró te izgreda popolnoma zamolčal, dočim je sporočil o izgredih na Dunaju madjarskim in hrvaškim listom. Morda mislijo Madjari, da tem preprečijo socialistično nevarnost, da bodo o tacih dogodkih molčali. Mogoče je pa tudi, da se boje, da bi tuje ne prišli v tako mnogobrojnem številu na razstavo v Budimpešto, ko bi vedeli, da

otroško dobo, na valovih bistre Save. Priprosta hišica je moj rojstven dom, ne visoka palača. Očeta krije že zelena gomila.“

„Vi nimate očeta? Gotovo vas mati zelo ljubi, gotovo hrepni po vas in želi, da bi se zopet kmalu vraili domov. Ruda bi jo videla, rada bi stopila v vaš priprosti dom. Gotovo mora biti lepo na bregu deroče reke pod zelenim holmom. Jaz tako ljubim prosto naravo.“

„Da, gospica, v resnici, lepo je v moji rojstveni vasi. Kadar sem imel priliko, odtegnil sem se mestnemu hrupu in se zatekel v naročje drazega doma, kjer me je vsikdar tako ljubeznivo sprejela stara mati in sestra. Kako sta me obe začudeno gledali, ko sem prišel prvič domov v vojaški obleki in s svetlo sabljo, kako sta jokali obe zopet, ko sem se poslavljal od njih.“

„Britko mora biti ločiti se od svojih. — Glejte ondu na nebu, kako se je lepo utrenila zvezda.“

Pogledal sem na nebo, kjer se je v dolgem zlatem loku spustila zvezda z višave proti zatonu in zginila v morje. Elvira je molčala in gledala za njo.

„Ali verujete, gospod, da so zvezde v kaki zvezzi z ljudmi?“ vpraša me zopet.

„Ne vem. Slišal sem časib, da ima vaš človek svojo zvezdo in da je nekateri rojen pod srečno

je socijalni demokratizem že na Ogerskem tako silen. Bodí kakor koli, Madjari se ne morejo ponosati s tem, da je pri njih nevarnost socijalizma manjša, nego v naši državni polovici. V Budimpešti le zaradi tega ni bilo izgredov, ker se je bila prepovedala majska slavnost.

Melinovo ministerstvo so vsi ruski listi z veseljem pozdravili. Posebno naglašajo, da je to dobro, da sta vojno in pomorsko ministerstvo preuzeila dva strokovnjaka, ne pa dva civilista, kakor se je večkrat prigodilo v Franciji. Tudi novi minister v njejih stvari je Rusiji jako povojen. — Novemu francoskemu ministerstvu bode naklonjenost Rusije nekoliko koristila. Vsaka vlada, ki more računati na prijateljstvo Rusije, je v Franciji precej popularna. Francozi se še vedno nadejajo, da jim bodo kdaj Rusi pomagali pridobiti Alzacio in Lotaringijo. Da pa Rusija rajše podpira kako zmerno republičansko vlado, kakor pa radikalno, je pa čisto naravno. Pod radikalno vlado naravno dobe russki nihilisti nekako zavetje, a pod zmerno republičansko pa ne.

Turški sultan je v velikem strahu. Boji se, da bi njega kdo ne ubil, kakor je perzijskega šaha. Abdul Hamid že poprej ni imel dosti zaupanja do ljudij, a sedaj se jih pa naravnost boji. Straže okrog sultanske palace so se pomnožile. Sultan je pa tudi ukazal, naj se vsem listom v Turčiji prepove, kaj pisati o šahovi smrti. Boji se namreč, da bodo mnogi njegovi nasprotniki poskušali ga usmrstiti, ako izvedo, da se je to posrečilo v Perziji nekomu, šaha spraviti s sveta. V Turčiji vsled tega še malokdo ve, da je šah umorjen. Konfiscirali so tudi vse tuje liste, v katerih se je poročalo o šahovem umorjenju. Najhujše je pa za sultana, da še svojim ljudem prav ne zaupa. Varen ni popolnoma niti v svoji palači.

Umorjenega šaha perzijskega russki listi jake hvalijo. Obširno poročajo, kaj je vse storil za svojo državo, kako je imel smisel za razne kulturne naprave. Žeal je dobro ločiti slabo od dobrega, zato pa ni slepo posnemal zapadne Evrope, temveč je varoval stare navade perzijskega naroda. Bil je dober prijatelj Rusije. On je upeljal v Perziji časopisje in osnoval posebno časniško ministerstvo. Šah je pa bil tudi sam pisatelj. Jako zanimivo je baje popisal svoja potovanja po Evropi. Russki listi priznavajo, da je šah dal mnogo ljudij usmrtiti, a to opravičujejo z orientalskimi razmerami, kjer se ne da vladati tako kakor v Evropi. Bil je prijatelj Rusije in ruskega carja. Po našem mnenju je to v prvi vrsti povod, da ga russki listi hvalijo.

Dopisi.

Iz Starega trga pri Poljanah, 5. maja. V naši dolni ustanovili sta se pred jednim letom dve gasilni društvi, in sicer v Predgradu in v Starem Trgu. Za ustanovitev pridobila sta si posebnih zaslug sedanja načelnika g. Mihaela Bžal, c. kr. poštarni v Starem Trgu, in g. Peter Majerle, mesar in gostilničar v Predgradu ter nadučitelj g. Iv. Zupanec. Obe društvi omislili sta si izvrstni brizgalnici in najpotrebnejše orodje, katero se pologoma popolni. Obe

zvezdo in drugi zopet pod nesrečno. Če je to resnica, ne vem. Ako je resnica, rojen sem jaz gotovo pod srečno.“

Kakor bi trenil minila je ura in služnik je šepnil tiho: „Gospica, polnoč je.“

„Vrniti se moram, gospod.“

Na to vstane s sedeža in stopi pred me. Molčal sem in gledal vitko, visoko postavo njeni, njene sanjajoče oči, katere so tako ljubeznivo zrle na zvezdno nebo in se bleščale pod črnimi obrvimi, kakor dve zvezdi na temnem nebu. Lepa je bila, taka, kakor sem jo videl v sanjah, zamislil sem se v sanje in dvomil sem slednjič, je-li vse resnica ali so zopet sanje.

Služnik je prestopil v drugi čoln in Elvira sedla je na njegovo mesto.

„Sedite semkaj na mojo desno stran.“

Sedel sem k njej. Prijela sva za vesla in čoln se je pričel zibati v valovih.

„Ah, krasna noč je bila.“

Stotnik je prenehal in molče korakal mej nami, ki smo nestrpno pričakovali, kdaj bode zopet pričel nadaljevati.

„Umela je izvrstno voditi veslo. Vselala je z levico, z desnico pa se naslonila na me. Priveslala sva do njene palace. Ladjica se ustavila pri kraju, kjer so stopnice peljale v obrežje. Elvira vstane s sedeža.

društvi sta svoječasno o priliki blagoslovilna brižgalnic napravili veselici, ki sta se prav dobro obnesli. Včeraj praznoval se je sv. Florijan s skupno sv. mašo v župni cerkvi, zvečer sta bili veselici v gostilnah: „Pri grodu“ v Predgradu in „Na pošti“ v Starem Trgu. Moštvo s poveljniki se je izvrstno zabavalo mej godbo, petjem in napitnicami. „Na pošti“ pel je dobro znani „Poljanski kvartet“ odstojec iz gg. Mihaela Bžala, M. Bžala, Fr. Klinar in Faciter. Navdušeno moštvo napravilo je preljubljenu g. Faciterju prserčno ovacijo. Da dobita druščvi potrebnih sredstev za nabavo še potrebnega orodja in zastav, bi bilo dobro, da se napravi javno tombo. Razen gasilnih društev imamo še veteransko, ki je ustanovil g. Iv. Weiss, grajski logar. Jako potrebna bi tudi bila kmetijska podružnica. Na noge! Občinski odbor je storil potrebine korake, da dobi naša dolina svoje okrajno sodišče. Da se to zgodi, trudijo se najbolj gg. Fugina, M. Bžal, P. Majerle, P. Barec in P. Staudohar. Res zleti bi bilo, da se to vresniči. Prosili smo dež, zbor, da nam pomore k cesti do Kolpa, ker s Hrvaškim smo skoraj brez vsake zvezze. Vinogradci so močno opustošeni in ljudje se jako selijo v Ameriko. G. Jože Kapš v Prelesji napravil si je amerikanski vinograd, ki mu lepo uspeva. Bog daj, da bi našel mnogo posnemovalcev! Povsod se delajo vodnjaki in vodovodi, ter čas je, da se tudi za našo dolino kaj stori v tem oziru, ker vode primanjkuje vasev, oddaljenim od Kulpe. Težko pogrešamo zopravnika, kogega smo pred leti vedno imeli. Sedaj se pa moramo zatekat — sila kola lomi — k hrvatskim konjederkam. Volitve v občinski odbor vršile so se že meseca oktobra pr. I., pa podlegla stranka se je pritožila, a rešitve še danes ni — čas bi že bil! F.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. maja.

— **(Vesela vest uradniškim vdovam.** V Ljubljani in tudi v drugih slovenskih mestih je precej takih uradniških vdov, katere dobivajo pokojnine manj nego 400 gld. na leto. Tiste, katerim je skrbeti za otroke, pač težko izhajajo. Njih položaj se pa utegne v kratkem vsaj nekoliko zboljšati. Včeraj je namreč proračunski odsek poslanske zbornice odobril penzijski zakon po premembah, katere je bila sklenila gospodska zbornica in ni dvoma, da ga odobri tudi poslanska zbornica. Po tem zakonu se vsem tistim vdovam, katere dobivajo pokojnine manj nego 400 gld., zviša pokojina do te svote in sicer že tekom letosnjega leta, kajti finančni minister je v rečenem odseku izjavil, da se penzijski zakon predloži še meseca maja cesarju v sankcijo.

— **(Pokopali)** so danes znanega pekarskega mojstra Jakoba Matjana, vrlega narodnjaka, ki je vžival radi svoje poštenosti in značajnosti mnogo simpatij. Lahka mu bodi zemljica!

— **(Detomor?)** Danes dopoludne našli so ljudje na pokopališči pri Sv. Krištofu truplo novorojenega otroka. Truplo je ležalo na precej skritem kraju in sicer vsaj že štirinajst dnij, ker je bilo od črov takoj močno razjedeno, da se ni dalo konstatovati, kakega spola je bil otrok in je li prišel živ na svet ali mrtev. Glede matere tega deteta se še nič ne ve. Začela se je preiskava, sudi se pa, da je bilo truplo iz okolice prineseno v mesto in skrito na pokopališči. Truplo se je koj pokopalo.

„Hvala vam, gospod, da ste me spremili na nočen spreهد. Obiščite nas.“

„Z največjim veseljem.“

„Papa vas sprejme prav uljudno in moj brat Alberto vam bude prijazen; gevorila sem že z njim o vas in on želi seznaniti se z vami. Lahko noč, gospod, upam, da vas vidim kmalu v naši družini.

Podala mi je desnico, potem pa stekla po stopnicah navzgor.

Gledal sem za njo, dokler mi ni izginila izpred očij, potem pa prestopil v čoln mojega gondolijera in se odpeljal počasi proti domu.

„Signore,“ nagovoril me gondolijer, vidite ona gondola sledila vam je nočoj ves čas, ko ste se peljali s signorino. Zavil sem proti njej tako blizu, da se je moj čoln zadel ob njo in videl sem, da oni človek, ki sedi notri, strogo paži na vas.

„Hej, kaj se brigam, če kdo gleda na me, naj gledajo cele Benetke. Veslaj hitreje, da vidim, kdo je moj tekmeč,“ zapovem veslaču.

„Kmalu vam pri gondoli.“

V njej je sedel moški, ki ostro vpre oči v me, potem pa zavije v stran. Nisem ga mogel razločiti v temini. Gotovo jeden onih metuljev, ki so obletavali Elviro na balu, in ki mi zavida srečo, mislil sem si in velel gondoliju, naj vozi domov.

zvezdo in drugi zopet pod nesrečno. Če je to resnica, ne vem. Ako je resnica, rojen sem jaz gotovo pod srečno.“

„Z največjim veseljem.“

„Papa vas sprejme prav uljudno in moj brat Alberto vam bude prijazen; gevorila sem že z njim o vas in on želi seznaniti se z vami. Lahko noč, gospod, upam, da vas vidim kmalu v naši družini.

Podala mi je desnico, potem pa stekla po stopnicah navzgor.

Gledal sem za njo, dokler mi ni izginila izpred očij, potem pa prestopil v čoln mojega gondolijera in se odpeljal počasi proti domu.

„Signore,“ nagovoril me gondolijer, vidite ona gondola sledila vam je nočoj ves čas, ko ste se peljali s signorino. Zavil sem proti njej tako blizu, da se je moj čoln zadel ob njo in videl sem,

da oni človek, ki sedi notri, strogo paži na vas.

„Hej, kaj se brigam, če kdo gleda na me, naj gledajo cele Benetke. Veslaj hitreje, da vidim, kdo je moj tekmeč,“ zapovem veslaču.

„Kmalu vam pri gondoli.“

V njej je sedel moški, ki ostro vpre oči v me,

potem pa zavije v stran. Nisem ga mogel razločiti v temini. Gotovo jeden onih metuljev, ki so obletavali Elviro na balu, in ki mi zavida srečo,

mislil sem si in velel gondoliju, naj vozi domov.

zvezdo in drugi zopet pod nesrečno. Če je to resnica, ne vem. Ako je resnica, rojen sem jaz gotovo pod srečno.“

„Z največjim veseljem.“

„Papa vas sprejme prav uljudno in moj brat Alberto vam bude prijazen; gevorila sem že z njim o vas in on želi seznaniti se z vami. Lahko noč, gospod, upam, da vas vidim kmalu v naši družini.

Podala mi je desnico, potem pa stekla po stopnicah navzgor.

Gledal sem za njo, dokler mi ni izginila izpred očij, potem pa prestopil v čoln mojega gondolijera in se odpeljal počasi proti domu.

„Signore,“ nagovoril me gondolijer, vidite ona gondola sledila vam je nočoj ves čas, ko ste se peljali s signorino. Zavil sem proti njej tako blizu, da se je moj čoln zadel ob njo in videl sem,

da oni človek, ki sedi notri, strogo paži na vas.

— (Obrtno gibanje v Ljubljani.) Meseca aprila letos pričeli so v Ljubljani izvrševati obrt in sicer: Rovšek Martin, Kolodvorske ulice št. 34, fotografski obrt; Koprivnikar Marija, Poljanska cesta št. 40, prodajo sadja; Rovšek Andrej, Kolodvorske ulice št. 34, pozlatarski obrt; Erbežnik Josip, Moste št. 33, sobno slikarstvo; Blumauer Leopold, Kramovski nasip št. 18, malo trgovino z raki, ribami in divjačino; Kaiser Franc Šleeburgove ulice št. 6, malo trgovino z bicikli; Šavli Andrej, Poljske ulice št. 4, krojački obrt; Vanek Hugo, sv. Petra cesta št. 57, malo trgovino s klobuki in rokovicami; Repovš Anton, Gospodske ulice št. 3, krojački obrt; Giacomini Ivan, Cesta na loko št. 13, tlakovanje sob in zaprtih prostorov z mozaikom in terrazzo; Podlipiec Marija, Trzin št. 7, prodajo lončene posode; Sivec Janez, Poljanska cesta št. 27, mizarski obrt; Perne Neža, Židovske ulice št. 3, prodajo kisa.

— (Kaj bo z našo šolo?) Iz Šmartna pod Šmarno goro se nam piše: Dočim se naš gospod župnik močno trudi, da nabere denarja za stolp, se nihče ne briga za našo šolo Dovoljena je za zgradbo šole drž. podpora 8000 gld. in vsi občani žele, da se skoro zgraditi, a od tistih pa, kateri so v tem oziru poklicani kaj storiti, se nobeden ne zmeni. Ogromna večina otrok je brez pouka in z žalostjo opazijo ljudje, kako so otroci v kratkem času padljali.

— (Roparski napad) Dne 21. aprila sta se Pavlu Zalokarju, delavcu na Savi, vračajočemu se v Gorjušo pridružila dva neznana človeka. Na gorski poti pri Jamu sta ga pahnila v deset metrov globok prepad. Ko se je Zalokar zavedel, minkalo mu je 15 gld. denarja, 10 metrov belega blaga, dežnika in klobuka. Napadenec je težko ranjen. Glede roparjev se sodi, da sta iz blejske okolice.

— (Ponesrečil) je dne 2. t. m. 27letni Anton Dovžan od Sv. Ane nad Tržičem. Delal je v Borovnem predvoru skozi Begunčico in padel raz skalo v globino 100 metrov ter se ubil. Isti dan je delavcu Matiji Jamniku Podpečjo, delujočem v nekem kamnolomu, padel velik kamen na nege in mu jo je nad kolenom zlomil. Jamnik je nekaj ur potem umrl.

— (Nesreča.) Iz Zgoša pri Begunjah: Dne 5. t. m. je v našem malem potoku Zgoši utonilo komaj črez leto staro dete posestnika J. Rešmana. Kako se je to prijetilo, se še ne ve. Voda je zanesla otroka pod kolo bližnje tovarne, katero ga je še nekoliko pretrelo. Pač žalostno, da se tako malo pazi na otroke!

— (Iz Zagorja ob Savi) se nam poroča: Dne 27. aprila sta dva tukajšnjia premogarja v imeni svojih tovaršev prosila ravnateljstvo, naj dovoli premogarjem praznovati 1. maj. Za to strašno zlončstvo ju je ravnateljstvo kaznovalo v soboto s tem, da ju je odpustilo. Oba odpuščena premogarja imata rodbine, jeden je že nad 60 let star, oba pa sta delala v premogokopu nad 20 let. Tako brutalno postopanje, katero mora vsak pošten človek najostreje obsojati, seveda ne vpliva dobro na ostale delavce. Premogarji so močno razburjeni in morda pride celo do strijaka.

— (Velika tatvina.) Iz Trbovelj ob Savi se nam piše: Do sedaj še neznani lopovi so v noči od 2. na 3. maja na tukajšnji posojilnicu izrvali okenško omrežje, še potrli ter prišli do blagajnice. Blagajnico so na dveh krajih siloma strili ter jo oropali za 1667 gld. 15 kr. Roparji se pridno zasledujejo. Kdor lopove naznani, ali o tem kaj gotovega povedati zna, dobri nagrada 100 gld.

— (Poroke in zaroke) Iz Celja se nam piše: V četrtek dne 21. maja se poroči g. Dragotin Hribar, lastnik tiskarne v Celju, z gospodično Jeni Shumićevi iz Ljubljane. Dne 28. maja bo v Konjicah dvojna poroka v narodni rodbini Prusovi. Gospodična Ričika se poroči ta dan z g. dr. Francem Mayerjem, odvetniškim kandidatom v Celju, gospodična Fina pa z g. dr. Josipom Kotnikom, c. kr. sodnim pristavom v Ložu. Zadnjem meseca junija se poroči g. dr. Janko Jamšek, odvetniški kandidat v Celju, z gospodično E. Müllnerjevo, hčerjo muzealnega kurstosa v Ljubljani. — Zarocili so se: g. dr. Alojzij Praunseis, okrožni zdravnik v Celju, z gospodično Minko Heindlovo, hčerjo dunajskega arhitekta Heindla, g. dr. Albin Kapus, odvetniški kandidat v Celju, z gospodično Olgo Galletovo in g. Oton Vidic, c. kr. avskultant v Celju z gospodično Milko Galletovo. Obe gospodični hčeri g. c. kr. državnega pravdnika Galleta v Celji.

— (Imenovanje) Finančni svetnik g. Ludvik Hočevar je imenovan višjim finančnim svetnikom v Trstu.

— (Razpisane službe) Notarsko mesto v Tržiču, ispraznjeno po premestitvi g. Fr. Strafelle v Rogatec, eventuelno drugo po premestitvi izpraznjeno mesto. Prošnje do dne 26. maja notarski zbornici v Ljubljani. — Pri državnem stavbinstvu na Kranjskem dve mesti stavb. pristavov z dohodki X. čin. razreda in dve mesti stavb. praktikantov z letnim adjutom 500 gld. Prošnje z dokazi znanja jedakov do dne 20. maja dež. predsedstvu v Ljubljani. — Pri računskega oddelku deželne vlade kran-

ske mesto računskega asistenta z dohodki XI. čin. razreda. Prošnje do dne 20. maja istotam.

* (Lepi policijski uradniki) Iz Varšave se poroča o obsodbi cele vrste višjih policijskih uradnikov. Policijski načelnik v Rodomu, stotnik Kiryčenko, je bil obsojen na 8 mesecev težke ječe, poročnik Varlamov tudi na 8 mesecev, več drugih pa na tri in petmesečni zapor. Ti vrli policijski uradniki so bili v zvezi z neko razbojniško četo, katera jim je plačevala procente od vsega narejenega plena, zato pa je policija ni nikdar ujela. — A kaj je to v primeru z vestjo, katera prihaja iz Bruselja. — Ondotni policijski komisar Courtois je napadel neko staro a bogato domo v njenem stanovanju, jo umoril in oropal. Odnesel je za več stotisoč vrednostnih papirjev in mnogo gotovine. Courtois je bil včeraj aretovan. V njegovi blagajnici so se našli vrednostni papirji, katere je bil ukradel pri umorjeni dami, a našli so se tudi neki dokazi, kateri pričajo, da je Courtois pred nekaj leti pri grofinji Flanierski ukradel za cel milijon dragocenosti.

* (Kolera) Iz Egipta prihajajo tako vznemirajoče vesti. V Aleksandriji se razširja kolera čedalje bolj. Zadnji čas je umrlo po 10 do 15 oseb na dan. Ker ima Trst jako tesne trgovinske zveze z Aleksandrijo, bi bilo želeti, da se pravočasno začakujejo potrebone varnostne naredbe.

* (Kitajskega cesarja hvaležnost) V Petrogard je prišel sedaj poseben odpostenik kitajskoga cesarja in prinesel cesarju Nikolaju posebno pismo svojega vladarja, v katerem se ta zahvaljuje za rusko posredovanje v vojski z Japonci. Poslanik je carju prinesel ali — točneje rečeno — pripeljal carju raznih daril kitajskoga vladarja među drugimi dva voza, stara že nad 2000 let. V teh vozovih so se nekeč vozili kitajski vladarji. Voza imata neprecenljivo arheološko vrednost.

* (Hudi časi) so nastali za razne legitimiste. Ljudje ne priznavajo nobene avtoritete več in so izgubili ves respekt pred mogotci tega sveta. Celo priznani, že dolgo let vladajoči vojvode jim več ne imponirajo. Kar se je vojvodi Juriju sakso-meiniškemu v Albanskih hribih na Laškem primerilo, je že od sile. Vojvoda Jurij se je vrátil v spremstvu Ribarda Vossa iz Frascatija v Rim. Na potu sta izletnike napadla dva našemljena, z dolgimi puškami oborožena razbojnica. Vojvoda Jurij jima je vrgel svojo denarnin, v kateri je bilo 55 lir, na kar sta se briganta umaknila v gozd. To je vsekakso strajna držnost, napasti resničnega vladarja in vse njegove spremlevalce. Čudno ni, da se nobeden izletačnik ni ustavil razbojnkom, pač pa je čudno, da sta se razbojnica zadovoljila z denarnico v kateri je bilo 55 lir. Sta li morda čitatelja Gotskega almanaha in vesta, da ima velesila sasko meinška toliko dolgov, da vladajoči vladar ne more več kot 55 lir pogrešati? Ali jima je vojvoda tako imponiral, da sta bila srečna videti njegovo lice, tako srečna, da se za vojvodo spremlejavačega pesnika denarnico nista zmenila? Meinški prebivalci so gotovo silno radovedni in že, da se jim to pojasni.

Darila:

Uredništvo našega lista je poslal:
Za "Narodni dom" v Ljubljani: Gosp. dr. Milan Amruš v Zagrebu 20 krov po g. Ivanu Hribarju, ravnatelju banke "Slavije". Živio vrli hrvatski rodoljub!

Književnost.

— "Cosmopolis". Izšel je sedište 5. te revije, kateri ima naslednjo vsebino: a) angleški del: Maarten Maartens: The Notary's Love Story; Sidney Colvin: A Note on Weir of Hermiston; Frederie Harrison: Pierre Laffitte; Frederick Greenwood: The Safeguards of Peace Considered; Mrs. Ross: Barthélémy St. Hilaire; Vernon Lee: Old Lombard and Venetian Villas; Andrew Lang: Literary Chronicle; Henry Norman: The Globe and the Island; b) francoski del: Paul Bourget: Voyageuses; I Charité de Femmes; Vicomte Spoolberch de Lovenjoul: La Véritable Histoire de Elle et Lui; Ignotissimus: Une Voix d' Alsace; Emile Gebhart: A Stamboul; Emile Faguet: Chronique Littéraire; F. de Pressensé: Revue du Mois; c) nemški del: Hermann Sudermann: Fritzchen, Drama in 1 Act; A. von Boguslawski: Die Selbstständigkeit, Eine Skizze aus dem inneren Leben des deutschen Heeres; Alexander Meyer: Das Bürgerliche Gesetzbuch in Deutschland; Hermann Helferich: Ausstellungen in Berlin; Siegfried Samosch: Streifzüge durch Spanien; Anton Bettelheim: Litterarische Chronik; Ignatius: Politische Chronik. Na to veliko, v Londonu izhajajoči revijo, okolo katere so se zbrali najslavnejši angleški, francoski in nemški pisatelji, vzprejema naročila knjigotržnica A. Hartleben, na Dunaju, Seilerstrasse 19.

Brzojavke.

Dunaj 7. maja. Poslanska zbornica je danes pri tretjem branju v zvezela volilno reformo z 234 proti 19 glasom. Glasovalo se je po imenih. Zoper načrt je glasovalo 14 radikalnih čeških poslancev, katerim so se pridružili še Pernersperfer, dr. Kronawetter, staročeška poslanca

Weber in Dostal ter maloruski posl. Romančuk. Pred glasovanjem so slovenski poslanci dr. Ferjančič, dr. Gregorec, grof Hohenwart, Klun, Koblar, Kušar, Pfeifer, Povše, Robič, Višnikar in Vošnjak zapustili dvorano. Glasovanja se je vzdržalo tudi 17 poljskih poslancev. Zbornica je potem razpravljala o novem eksekucijskem redu.

Dunaj 7. maja. Poljski klub je izrekel svoje obžalovanje tistim članom, kateri so bili odsotni, ko se je glasovalo o tajnosti volitev in se je le vladnemu pritisku uklonil, da ne bo v gospodski zbornici skušal doseči pretnembu dotičnih določb.

Dunaj 7. maja. Vlada je danes predložila zbornici predlog glede zemljiške odveze v Istri.

Dunaj 7. maja. V imenu sina rudniškega svetnika Busseja, kateri je bil žalostni umrl, ker ga je mladočeški posl. Purghart v parlamentu po krivici obdolžil tativine, pa ni hotel svojih trditev preklicati, sta danes poslanca Hallwich in Siegmund pozvala Purgharta na dvoboj.

Rim 7. maja. Najvišje vojaško sodišče ni dovolilo, da se Baratieri toži radi izdajstva in strahopetnosti, nego le radi nemarnosti v službi.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Daje.) IX. Podpredsednik Anton Klein poroča, da je c. kr. deželna vlada poslala v poročilo prošnjo tržkega odbora v Radečah, da bi se naj doslej obstoječih 6 letnih in živinskih semnjev pomnožilo na 11. V Sibivjem sta bila doslej 1. in 25. maja vsakega leta semnja, katera je od radeške grajske kupila posestnica Ana Lenart. Ker sta dva semnja vsled krajevne lege le slabo obiskana in ni v Radečah od srede aprila do konca junija nobenega semnja, je tržki odbor kupil sejmsko pravico od Ana Lenart in je prosil, da naj bi se ta dva semnja namesto pri Sv. Križu (v Sibivjem) vršila v Radečah. Po zborničnih poizvedovanjih l. 1874. se je dognalo, da ni najti listine, s katero bi se bil dovolil semenj dne 1. maja, pač pa se vrši semenj dne 25. maja na podlagi privilegia z dne 15. oktobra 1795. Ker je c. kr. okrajno glavarstvo v Krškem poučilo tržki odbor v Radečah, da ni moč na ta način pridobiti semnjev, je to prosilo za dovolitev, da bi se smelo vršiti nadaljnih 5 letnih in živinskih semnjev v Radečah, ki naj bi morda bili 25. januarja, 25. maja, 24. julija, 9. avgusta in 11. oktobra. V Radečah je sedaj 6 letnih in živinskih semnjev, in sicer: prvi ponедeljek v postu, v ponedeljek pred sv. Jurijem, dan pred sv. Petrom in Pavlom, 1. septembra, ponedeljek po sv. Martinu in 27. decembra. Po zborničnih poizvedovanjih v l. 1874. se niso udeleženci mogli izkazati z nobeno dovolilno pravico za semenj v dan pred sv. Petrom in Pavlom; ostalih 5 semnjev se pa vrši na podlagi privilegia z dne 29. novembra 1842. Prositelji se sklicujejo v svoji prošnji na okoliščino, da trg Radeča ni dašeč oddaljen od železniške postaje na Zidanem mostu in da se je po zgradbi mostu zelo olajšal promet v Radečah, da so semnji v Radečah dobro obiskani, ker ima ta trg tako ugodno lego za semnje. To potrjuje tudi c. kr. okrajno glavarstvo ter ovraži ugovore občin Dvor, Sv. Križ, Planina in Rajhenburg in se izreka za pomnožitev semnjev v Radečah za 3, pri čemur se ozira na ugovor trga Laško. Po predlogu c. kr. okrajnega glavarstva bi se naj sejmski dnevi nastopno določili: 25. januarja (nov), prvi ponedeljek v postu, ponedeljek pred sv. Jurijem, 28. junija, 9. avgusta (nov), 1. septembra, 11. oktobra (nov), ponedeljek po sv. Martinu in 27. decembra. Odsek se pridružuje imenju c. kr. okrajnega glavarstva in je preverjen, da bo pomnožitev letnih in živinskih semnjev od 6 na 9 popolnoma zadoščala. Ugodna lega trga Radeča priporoča pomnožitev semnjev v tem kraju in pričakovati je temboj, da bodo ti semnji dobro obiskani, ker, kakor so poizvedovanja pokazala, so nekateri semnji v tem okraju prav slabo obiskani in ker oni v Sibivjem nimajo nobene veljave, bi se vsled tega faktično ne pomnožili semnji v tem okraju, če se na predlog c. kr. okrajnega glavarstva v Krškem ustreže prošnji radeškega tržkega odbora. Odsek torej predlaga: Čestita zbornica naj v tem smislu poroča na c. kr. deželno vlado. — Predlog se sprejme.

(Dalej prih.) — Goriška ljudska posojilnica je imela v lanskem letu denarnega prometa 255 861 gld. 23 kr., za 105 679 gld. 6 kr. več nego leta 1895. Čistega dobička je imela 3426 gld. 64 kr.

— Dobava konjákov. Vsele obvestila, došla lega trgovske in obrtniške zbornici od c. kr. trgovinskega ministerstva, se bo vršila dne 18. maja t. l. v glavnem vojaškem založišču v Belegradu ustarena dražba za preskrbitev 2.000.000 konjákov francoskega sistema. Uzorci in pogoji se morejo vsak dan ob uradnih urah vpogledati v Belegradu. Kavcija znaša za tujce 20%.

Loterijne srečke 6. maja.
V Brnu: 84, 54, 24, 53, 32.

Umrl so v Ljubljani:

5. maja: Jakob Matjan, pekovski mojster in posestnik, 49 let, Florijanske ulice št. 29, Carcinomatosis. — Jožef Stepić, delavec, 57 let, Opekaška cesta št. 37, rak. — Urša Legat, zasebnica, 79½ leta, Sv. Petra cesta št. 17, otrpnenski pljuč. — Marija Petrič, črevljarjeva žena, 32 let, Opekaška cesta št. 32, pljučna tuberkuloza. — Berta Mole, pekova hči, 1 mesec, Karlovska cesta št. 32, žoltica. 6. maja: Marija Tomazin, delavčeva vdova, 90 let, Žabjak št. 7, vnetje sapniških panog.

Meteorologično poročilo.

Ma	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrins v mm. v 24 urah
6.	9. zvečer	736.0	13.3	brezvetr.	skoro jas.	
7.	7. zjutraj	735.8	8.5	sl. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	733.5	19.5	brezvetr.	skoro obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 13.1°, za 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. maja 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	" 20	"
Avstrijska zlata renta	122	" 55	"
Avstrijska kronška renta 4%	101	" 25	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" 40	"
Ogerska kronška renta 4%	99	" —	"
Avstro-egerske bančne delnice	950	" —	"
Kreditne delnice	355	" 50	"
London vista	120	" 20	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 80	"
30 mark	11	" 76	"
20 frankov	9	" 54	"
Italijanski bankovci	44	" 25	"
C kr. cekini	5	" 65	"

ADOLF BACKES

c. kr. notar in zagovornik v kazenskih zadevah

usoja se naznaniti, da je

(2372)

v Kranjski gori

svojo pisarno dné 30. aprila t. l. otvoril.

Otročje vozičke

Ljubljana, **FR. STAMPFEL**
Tonhalle.

košare za potovalce, košarice za dame, za cve-tice, za priročno rabo in za dela, keglje, krogle iz lignum sanctum, ariston-glas ostroje, tobakire z muziko, krušne krožnike z napisimi, palice za spreha-jalce in za hribolazce, raz-pela, spomenčice za tujce, mila, parfumske, galan-rijsko blago in igrače

priporoča (2364-2)

po zares nizkih cenah

Kongresni trg.
Tonhalle.

Fran Čuden

v Ljubljani
na Vélikem trgu

priporoča posebno veliko izbér 2349

birmanskih daril.

kanalizacij, vodovodov, zgradač mostov

zasebnih in industrijskih visokih stavb.

3 sobe, klet, kuhinja in hlev za 2 ali 3 pare konj

se odda takoj v najem zraven dolenske mitnice.

Odda se tudi posamezno. — Več se izvē na Tržaški cesti št. 27. (2373)

Lep ribniški fižol

po 11 gld. 100 kg preda (2362-2)

Ivan Lovšin, Dolenja vas pri Ribnici.

Nagrobne vence

v največji izberi in po najnižjih cenah

trakove k vencem z ali brez napisov v vseh barvah

(2054-9) IV. priporoča

Karol Recknagel.

VIZITNICE

priporoča
„Narodna Tiskarna“
po nizki ceni.

Št. 11.720.

Razpis.

Za električno razsvetljavo v Ljubljani

potrebovalo se bode več

impregniranih kolov

in sicer:

150 komadov 7.5 do 8 m dolgih, 180 $\frac{m}{m}$ na gorenjem koncu debelih,
500 " 8—9 m " 180 $\frac{m}{m}$ " " "
50 " 9—10 m " 200 $\frac{m}{m}$ " " "

Podjetniki, ki bi hoteli dobaviti te kole, vabijo se, da vložé pri podpi-sanem magistratu svoje kolekovane in s 5% nim vadijem opremljene ponudbe

do dné 20. maja t. l.

12. ure opoldne.

Pogoji in predpisi, tikajoči se impregniranja, dobé se v mestnem stav-binskih uradu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

4. dan maja 1896.

Važno za kolesarje!

Usojam si naznaniti, da sem svojo mehanično delav-nico sedaj uredil tudi za razno-vrstno popravljanje koles (biciklov). Istotako imam vedno v zalogi

kolesa (bicikle)

najnovejše ter najboljše vrste
po najnižjih cenah

ter poskrbujem na posebno željo zajedno tudi
razpečevanje že rabljenih, a še dobro ohranjenih koles.

Velespoštovaje (2332-3)

Fran Kaiser, puškar v Ljubljani,
Šelenburgove ulice št. 6.

Inženier B. Bořkovec & arhitekt O. Dvořák

stavbinsko podjetje v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu

se priporočata za projektiranje in izvršitev

(2252-7)

kanalizacij, vodovodov, zgradeč mostov

kakor tudi

zasebnih in industrijskih visokih stavb.